

Scénář, pamětník Zuzana Sléhová

Pamětník: Pro mě je svoboda něco jako dýchání.

Tým: Zuzana Sléhová se narodila na začátku 60. let ve Slezsku. Už od malička se u ní projevoval výtvarný talent, který zdělila po předcích z matčiny strany.

Pamětník: Občas někdo přijel, a tak si tam maloval na zahradě a se vlastně strašně líbilo, jak si malují, a tak jsem si myslela, jak jim to jde, a tak jsem si asi tehdy někdy vysnila, že bych tohle chtěla dělat.

Tým: Výtvarnému umění se chtěla začít věnovat již po základní škole a jít na uměleckoprůmyslovou školu v Uherské Hradišti, rodiče jí ale zakázali jít na internát, tak vystudovala gymnázium v Českém T. Po maturitě se jí nepovedly zkoušky na Akademii výtvarného umění, ale v Praze již zůstala.

Pamětník: Já jsem Prahu milovala od začátku, takže, já sem byla strašně šťastná.

Tým: Nakonec se jí podařilo dostat se na strojní fakultu na ČVUT v pražských Dejvicích.

Pamětník: Tak jsem si tu školu dělala bokem, chodila jsem si na večerní malování na umprumku. Já jsem chtěla jenom jedno, chtěla jsem si dělat výtvarku, a to bylo to vono.

Tým: Pro její talent jí na ČVUT přislíbili místo asistenta v nově chystaném Ateliéru designu, které ale nakonec získala jiná studentka. K této nespravedlnosti se Zuzana postavila po svém a nechala se zaměstnat jako uklízečka. Po zbytek vysoké školy uklízela domy na Poříčí. Díky této práci nakonec získala domovníký byt v domě na Praze 1, kde se seznámila se svým manželem.

Tým: Po nějaké době dělala znovu zkoušky na Akademii, ale pochopila, že si k umění musí najít vlastní cestu.

Pamětník: Všechno bylo stejné v celé republice a všichni nosili stejné náušnice a stejné korále a všechno bylo stejné, tak já jsem se rozhodla, že z toho skla chci vyrábět skleněné náušnice. To byl jedinej způsob, jak vlastně mohl člověk vyrábět něco jinýho, a ozvláštňovat život někomu jinýmu.

Tým: V 80. letech s manželem využili uvolňování režimu a omezené možnosti podnikat a otevřeli skleněnou dílnu a přihlásili se mezi výtvarníky, kteří mohli prodávat na Karlově mostě.

Tým: Když se po revoluci otevřely hranice, začali Sléhovi vystavovat nejen u nás, ale i v Americe nebo v Kapském Městě. Tam ale byla poptávka tak veliká, že jim nebyli ve své malé dílně schopni naplnit a fabriku otevírat nechtěli.

Pamětník: A vlastně uvědomovala jsem si, že pro mě je strašně cenná svoboda.

Tým: Zuzka Sléková je jednou ze zakládajících členek Sdružení Roztoč. Můžeme jí kromě jiného poděkovat i za staré masopustní masky, které tvoří základ každoročního masopustního průvodu v Roztokách.

Tým: Časem se jí ale nelíbilo, že v Roztoči ztrácí svobodu. Šla si dál svou cestou a založila Ateliér Rýzner.

Pamětník: Nenechte se utlouct současným světem, protože to máte strašně těžký, dostává se k vám neuvěřitelné množství informací, které se musíte naučit ignorovat, jinak se člověk zblázní.